

Romuald Erzepki.

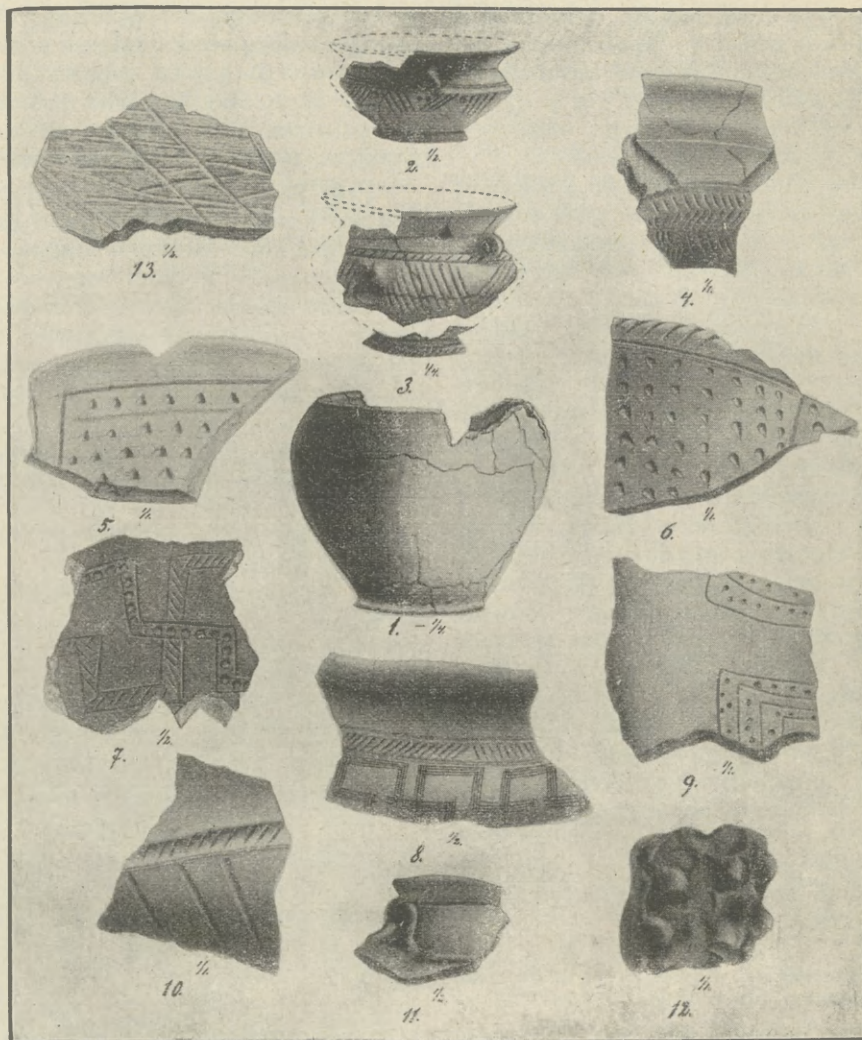
Nieopisane zabytki z Gronówka, w pow. leszczyńskim.

Antiquités pas encore publiées de Gronówko, distr. de Leszno.

Z 13 rycinami — Avec 13 gravures.

W r. 1884 rozkopałem kurhan w Gronówku, którego opis drukował się w „Zapiskach Archeologicznych Poznańskich“ r. 1890.

Ważne jest, aby podzielić się nim z światem archeologicznym i przystępuję niniejszem do uzupełnienia wspomnianego opisu.

Ryc. 1—13. Gronówko, pow. leszczyński (distr. de Leszno, Grande Pologne). Ceramika z okr. rzymskiego. Poterie de l'époque romaine.¹⁾

¹⁾ Podany pod rycinami stopień zmniejszenia zredukowany został w reprodukcji o połowę.

Przeglądając zebrany swego czasu materiał w notatkach i rysunkach widzę, iż niejeden szczegół pominięty w „Zapiskach“ do-

Najpierw podaję rysunek popielnicy (ryc. 1), odkrytej na wstępie poszukiwań moich w głębokości pół metra na wklęsłości znajdującej się

c pięć kroków od krawędzi rzeczywistego kurhanu w stronie zachodniej. Popielnica ta prostego zupełnie wyrobu z wolnej ręki, żółto-szarej powierzchni, jest wysoką $21\frac{1}{2}$ cm, średnica otworu wynosi 22 cm, średnica dna 18 cm, a obwód brzuśca 88 cm.

Ryc. 2—4 przedstawia szczątki naczyń zestawione ze skorup wydobytych z popielnicy grobu IV.²⁾ Naczynia te są bardzo starannie wyrobione z miękkiej glinki czerwonego koloru i mają powierzchnię dobrze wygładzoną, którą zdobi regularny ornament.

Ryc. 5—12. Skorupy luźno zebrane podczas rozkopywania kurhanu. Ryc. 5, 6, 8, 9 i 10

²⁾ Zapiski Arch. Pozn. str. 39 i tabl XX fig. 1 a i b i fig. 2.

są koloru szarawego, ryc. 7 czarnego z połyskiem, a ryc. 11 i 12 blado-czerwonego. Staranność wyrobu i ozdób cechuje większą część przedmiotów ceramicznych zebranych w Gronówku.

Ryc. 13 przedstawia skorupę od popielnicy, w której znalazły się wraz z innymi przedmiotami dwa groty żelazne z wrytymi po obydwu stronach znakami symbolicznymi ze srebrną inkrustacją.

Wspomniane tu ułamki naczyń wraz z resztą znalezisk gronowskich znajdują się dziś w Muz. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, dokąd dostały się ze zbiorami Zbigniewa Węsierskiego hr. Kwileckiego.